

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Naših Nemcev bolečine.

II. Čudni moživlji so naši Nemci. Vsi so, če jih človek za to vpraša, liberalci, ali v resnici so največji centralisti t. j. vsak človek naj nosi čevlje nabite na njih kopito! To kopito je pri njih nemščina; kdor ne hodi v čevljih nemščine, tak nima pravice, da še ostane v državi, kajti »to terja zgodovina in stanje Nemcev, je potreba za državo in njej se mora ustreči, naj se povzdigne gospodarstvo in splošnja prosveta, ohrani v Avstriji državno pravo in državna vojska ter zavaruje moč državi.« Temu nasproti pa je resnica, da je od prve do zadnje besede, kar jih stoji v tej resoluciji — neresnica. Naše cesarstvo je bilo in upamo, da še bode trdno, nezmagljivo tudi brez drž. jezika — brez nemščine. Resnica pa je, da bode Avstrija najsrečnejša, najmočnejša, če bodo v njej vsa ljudstva za-njo in to bode tedaj, ako velja vsako ljudstvo pri državi enako tako pri pravicah, kakor pri plačilih. Ta čas »ne bode v državnih uradih škodljive zmešnjave«, kedar obvelja v njih beseda tistih, za katere obstojé uradi t. j. beseda, ki jo govori ljudstvo.

Drzna, predrzna je tretja resolucija in je iz ene strani neresnica, saj nam niti država niti dežela ne deli milostij in smo le radi, če se nam ne krati pravica! Iz druge strani pa je resolucija nepotrebna, kajti dež. zbor in dež. odbor sta že doslej Nemcem na razpolo-ganje, čemu ju še tedaj podpihovati zoper slov. ljudstvo! Kar se tiče ljudskih in srednji šol, naj jih Nemci le imajo, koder jih plačujejo sami, za svoje otroke, naše in za naše otroke pa naj pustijo na miru. Mi jim ne pojdemo »na njih neizmerno polje nemške omike in znanosti«, naj nam pustijo le naše!

Isto velja o peti resoluciji. Na teh Nemcih, ki so bili na »nemškem dnevu« v Celji, pač ni, če »doslej Nemci na Štajarji niso nikdar (?) bili sovražni ali pri-stranski slov. kmetom in poslom«. Vsak list njih glasil

od »vahtarce« v Celji do »tette« v Gradci stavi jih v tej reči na laž in kaj dela »Südmark?« To je nje prvi in edini namen, da rine slov. kmete z njih posestev ter slov. posle, viničarje itd. nadomesti z nemškimi, s tujei. Da to ne gre tako, kakor želé Nemci pri »Südmarki«, ni pač kriva »Südmark«.

In kdo sili politiko, narodnost v cerkev? — Nemci in sploh narodnjaki, katerim velja »sv. narodnost« vse, več kakor sv. vera. Duhovnik, če ni nemške krvi ali ne čuti »njih sv. narodnosti«, ni za-nje, posebno pa še, ako svari svoje vernike pred načeli, katera jim vsiljuje stranka, cerkvi v obče sovražna. To pač ni »grdo bojno sredstvo«, ampak tako svarjenje je dolžnost za duhovnika, ki ljubi verno ljudstvo svoje.

Ako ostane stališče naših Nemcev tako, kakor se opisuje v njih resolucijah, tedaj pač ne želimo, naj bodo »vsi Nemci ene misli«, kajti potem se začjenja — konec Avstrije — nekaj česar vendar-le tudi Nemci, vsi Nemci ne morejo, ne želé in torej ne bode — ene misli.

Bralno društvo pri S. Marku nižje Ptuja.

Bralno društvo pri Sv. Marku nižje Ptuja, dan 16. julija bil je jeden najveselejših dnij, kar jih zamore šteti Markovska župnija. Čeravno je v soboto in nedeljo predpoldan deževalo in lilo, kakor da bi se oblak utrgal, vendar pa je popoldne preljudi Bog pokazal, da ima Slovence rad, in začelo je sijati solnčeece. In z njim so prišli in se pripeljali gosti iz bližine in daljine. Pozdraviti smo imeli odlične goste iz dalnjega Dunaja, iz slovenskega Celja, iz Maribora, iz Ormoža, od Dev. Marije na Gori, vso inteligenco od sv. Marijete, vse vrle Slovence in Slovenkinje od sv. Vida itd. Mnogobrojno bila je zastopana Ptujška čitalnica, slov. pevsko društvo in bralno društvo pri Sv. Andražu. Okrasile in okinčale pa so našo prelepo slavnost tudi vrle slovenske gospe in gospodičine, ki se niso vstrašile tako slabega vremena ter so nekatere celo v dežji peš došle in se tako mnogobrojno vdeležile. Čast in slava takim Slovenkam,

kajti njih srca gotovo bijejo za vero in narod! — Vsi došli gosti in ogromno velika množica župljanov iz domače, kakor tudi iz sosednjih župnij zbrali so se v prekrasno okinčanih, z venci in s cveticami prepreženih šolskih prostorih, raz katerih so plapolale lepe zastave, avstrijska, štajerska in slovenska. Pred šolskim poslopjem stal je visok slavalok, okinčan z venci, cveticami, prapori in napisom »Dobro došli! Res, vsakega prišleca je veselo presenetila ta lepa okinčava. Največja zasluga in srčna zahvala za to trudno olepšavo gotovo pristojna gospej Možina in gspđ. Mimiki Možina, ki ste se mnogo trudili več dni, da ste velike stane tako dično okrasili. Ta kraj bil je tedaj namenjen, veseliti se gostom z župljani ustanovitve in rojenja novega, za sv. Marka prepotrebnebralnega društva.

Ko so se prostori napolnili, da ni bilo za miško najti več koticčka, pričela se je slavnost in moški zbor zapel je prekrasno pesem »Pevčeva molitev«. Na to je pozdravil č. g. Jože Kostanjevec, domači kapelan in predsednik zač. odbora, v prelepih besedah vse navzoče ter ob enem želel novorojenemu detetu srečo in obilni blagoslov božji. Vsprejel se je govor z burnim »živio«! Po pozdravu zapela s je pesem »Opomin k petju«, pri kateri in v obče pri vseh mešanih zborih so sodelovale odlične domače pevkinje in dve vrli Ptujski gospodičini. Navzoči so potrdili krasoto te pesmi z dolgo trajajočim dleskanjem. Ko se je umirilo in je nastala zopet tihota, začel je govoriti slavnostni govor č. g. Lekše, kaplan na Gori; a že pri prvih besedah slišali so se »živio«-klici. In to tudi prav, saj je gospod govornik pokazal, kako krasno, mило in dično da teče slovenska beseda. Govornik je posebno povdarjal, kako hud boj da imamo dandanes Slovenci bojovati, ko nas obdaja sovražnik od vseh strani. Razložil pa je tudi jedrnato plemenit in blag namen tega bralnega društva ter tudi korenito razjasnil, na kakošen način da zamore društvo blago- in plodonosno delovati, lepo se razvijati, razcvitati se in prospevati. Podlaga naj bo trdna. Slovenec se naj bori za svoje in kar si je enkrat pridobil, naj ne da več iz rok, posebno svoje dedščine ne, ampak naj preliha kri za pravico, če je treba. Burni »živio«-klici in močno dleskanje! Pevci so eksaktno zapeli pesem »U boj!« Po kratkem odmoru pa je govoril g. Dragotin Hribar iz Celja.

Mešani zbor zapel je nato lepo pesem »Avstrija moja«, pri kateri se je jako dobro slišal sopran- in alt-solo. »Per acclamationem« ali z vsklicem se je na to izvršila volitev tako-le: Predsednikom so se izvolili č. g. župnik Matej Slekovec, podpredsednikom Ivan Vidovič, tajnikom g. Matija Kolarič, učitelj, blagajnikom Martin Čeh in knjižničarjem g. Janez Možina, nadučitelj. Namestnikom bila sta izvoljena Franc Kostanjevec in Jože Janžekovič. Gospod župnik so vsprejeli besedo ter v kratkem razložili, na kakošnej podlagi da hočejo imeti to bralno društvo, da bode doseglo svoj namen. Gospod Šuta, kaplan od Sv. Marijete, govoril je potem prav korenito in je s svojim govorom jako navdušil ljudstvo za geslo slovensko: »Vse za vero, dom cesarja«. Tudi temu gospodu bila je zahvala burno odobravanje. Ko je še č. g. Lekše spregovoril z zdravo humoristiko nekoliko besedij zaradi podpore ter tudi omenil onih gospodov, ki so bili zadržani in častitali novemu društvu, kakor g. dr. France Jurtela, dež. poslanec, odvetnik itd., prečitano se je pismo imenovanega gospoda, ki je bil službeno zadržan. Slava dr. Jurteli! V drugej vrsti imamo omeniti in se zahvaliti g. Alojziju Cizerlju, našemu domačinu in sedanjemu kaplanu pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Gspđ. Tončka Štupca je jako navdušeno prečitala pesem g. Franceta Korošec, kaplana v Cirkovcah, kateri je posvetil ono pesem v ustanovitev

bralnega društva. Slava pesniku! Sedaj se je začelo vpisovanje udov. Vpisalo se je na novo 18 udov. Danes šteje društvo 48 domačih in 34 zunanjih, skupaj 82 udov. Kaj ne, lepo število! To pa nam tudi kaže, da so se Markovski župljani vzdramili iz dremotnega spanja ter danes sklenili, posvetiti vse svoje moči trdemu, a navdušenemu boju za najdražji svetinji matere Slave, namreč za vero in mило našo materinščino. Ko se je zapela pesem »Slovenec sem«, zaključili so gosp. župnik to slavnost ter želeli vsem prav dobro zabavo. In podali smo se v s slavalokom, na katerem je bil napis »Živili Slovenci«, okinčane prostore g. Martina Čeha k prosti zabavi. Tukaj je nastalo prav živahno življenje. Vrstila se je pesem za pesmijo, umetne kakor narodne, prepevala so vsa slovenska grla, posebno so se tukaj odlikovale vrle slovensko gospe in gospodičine ter bariton-solo. Tudi godba je marsikateremu oživila srce. Ko je napočila noč, presenetili so g. goste raznobarni lampijoni. Veselili in radovali smo se še v noč in žal, da je čas ločitve tako hitro prijadral in smo se morali ločiti svesti si, da smo položili trdno podlago novemu bralnemu društvu. Konečno zahvaljamo se vsem, ki so pripomogli k tej lepej slavnosti, posebno pa gospodoma govornikoma. Njima slava in čast! Nadalje zahvaljujemo se tem pôtem g. Jurtelu za podporo, vsem gostom iz bližine in daljine, posebno vrlim Ptujčanom in pevcem, ki so sodelovali ter g. Dragotinu Zupančiču, ki je tako eksaktno vodil prelepo slovensko petje. Toraj še enkrat hvala! Slava Slovenceem! —e—h.

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

Genljivo in veličastno je gledati novomašnika mazičenca Gospodovega prvokrat pred oltarjem, da opravlja najsvetejšo daritev, ter Jezusa prvokrat pokliče iz sv. nebes. Oh kdo zapopade misli, ki tokrat drvijo po njegovi glavi in zapopade sklepe, ki se rodijo v njegovem ognjapolnem srcu. Eno je gotovo, da vsak nastopa duhovniško službo poln navdušenosti in srčne ljubezni do dveh mu svetih reči: do sv. katoliške cerkve, katere služabnik je in do ljubega naroda, iz katerega izhaja. Vendar, ako hoče to svojo dolžnost do obeh vsestransko in na tenko spolnjevati, koliko britkosti in žalosti in grenkosti mora v svojem vzvišenem poklicu pokusiti. Ako komu, to posebno duhovniku veljajo besede sv. pisma, da je vojskovanje naše življenje. Blagor mu, kdor ne opeša, ampak tudi v borbi čvrsto stoji — je moč na svojem mestu. Tolaži ga beseda Kristusova »učenec ni večji od učenika« in »so mene preganjali, bodo tudi vas«. Ob takih trenutkih pač duhovnik rad vzdihne in misli nazaj na brezskrbna, mlada dijaška leta, bodi-si že gimnazijska ali pa čez vse prijetna bogoslovna leta, kjer smo se ljubi tovariši kot sinovi enega očeta in ene matere za vse dobro vneli in o prihodnji sreči senjari. O predragi tovariši šolskih let, ne zginete mi nikolji iz spomina! Vas videti in objeti še vedno želim. Ni se tedaj čuditi, da se tovariši v poznejših letih radi shajajo, porazveselijo, rekel bi, pomladijo, zavezo staro bratovsko ponovijo.

Dne 18. in 19. julija bile so »zlate Konjice« priča takega snidenja. Prišli so namreč k nam ne mladenčinovomešniki, ampak možji, ki so se že veliko trudili in bojevali za čast božjo in za dobro naroda našega, da marsikateremu je že skrb in trud pobelila glavo. Prišli so, da obhajajo v sredo dne 19. julija svoje srebrne sv. meše, bili so namreč pred 25 leti od rajnega kneza in

škofa poslani, da oznanjujejo Jezusa Križanega po lepi naši lavantinski vladikovini, da učijo verne Slovence krščansko živeti. O to so bili nepozabni dnevi za Konjice, dnevi veselja in radosti, ker smo pozdravljali 10 tovarišev našega preč. gospoda nadžupnika in toliko visokih gostov v svoji sredi imeli. Pa zakaj tudi ne bi bilo veselje veliko? Četrstoletja je minilo in prehitelo prek Vaših glav in zdaj pa se po tolikem času snidete ravno pri nas, da se Bogu za vse milosti zahvalite in da se po 25 letih med seboj v Gospodu razveselite. Vesela pa Vam je tudi hvaležna Konjiška nadžupnija nasproti hitela in Vam čč. gg. jubilanti po slabih močeh za prijeten ostanek pri nas oskrbela. (Konec prih.)

Cerkev Matere Božje „na hribci“ v Vitanji

Častno je za vsako občino, ki ima krasno cerkev v svoji sredini. S tem se lahko ponaša Vitanjska fara, ki ima sicer precej zapuščeno župnijsko cerkev, pa za njeno popravilo obstoji »cerkvena družba«; vendar ima še »drugo« farno cerkev Matere Božje »na hribci«, ki se sme prištevati najlepšim cerkvam. V tej se namreč opravlja vsa služba Božja od Velike noči do vseh Svetnikov. Letos smo se v njo preselili še le pretečeno nedeljo zaradi popravil, ki so se v njej vršila skozi tri mesece.

Presbiterij in spodnji del ladije je s fresko-slikami veličastno ozaljšal g. J. Brollo, slikar iz Gemone na Ialijanskem; veliki oltar je prenovil g. F. Krašovec, pozlatar iz Celja, s toliko dovršenostjo, da se je zares pokazal kot mojstra svoje stroke in zasluži vse priznanje. Stroškov za vsa popravila se je nabralo čez 2000 gld., ki se bodo kmalu poplačali z milimi darovi, kar kaže, da je ljudstvo tudi vneto za Božjo čast. Samo nekaj je še želeti, da bi se v kratkem tudi ostali del cerkve enako okrasil. Če bi se kdo zunaj naše župnije znašel, ki bi k temu pripomogel, vložil bi »na hribci« svoj donesek na velike obresti, Mati Božja bi mu jih delila.

Nove sv. maše.

V naši škofiji bode letos nove sv. maše te-le dni: 30. julija gg.: Alojzij Čizek na Pilštani, Anton Postružnik v Brežicah in Matej Tertinek v Rušah. — 6. avgusta Ivan Kolarič pri Sv. Marjeti niže Ptuja, Matej Meznarič v Ljutomeru in Matej Osenjak v Št. Lovrenci na Dravskem polji. — 15. avgusta Ivan Gorišek na Pilštani, Jakob Kozar v Negovi in Fr. Šaloven v Velenju. — 20. avgusta Henrik Hraševce v Št. Juriji ob Ščavnici; Alojzij Kokelj v Javorji, Ant. Ravšel v Središču, Martin Rošker pri Sv. Benediktu in Jakob Vindiš na Leskovci. — 27. avgusta Jožef Meško pri Veliki nedelji tik Ormoža.

V Marija-Celje!

Lansko leto ni bilo znižanega vlaka v Marijino-Celje, kakor sem v »Slov. Gospodarju« poročal pa je letos gotovo. Dragi Slovenci, ne zamudite lepe prilike slovesnega romanja! Vlak stane v Neuberg in nazaj od postaje Slov. Bistrice 5 gld, 50 kr.; iz Pragerskega 5 gld. 20 kr.; iz Rač tudi tako in enako od Hoč; iz Maribora pa 5 gld. Vozni listki dobivajo se tudi pri Jakobu Saggadinu, krčmarji v Sesteržah. J. K.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:

Slov. Bistrica 5 fl., Dobova 12 fl., Gotovlje 5 fl. 50 kr., Trbovlje 15 fl., Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 10 fl., Sv. Ilij v Slov. Goricah 15 fl. 53 kr., Kozje 5 fl., Polje 10 fl., Buče 5 fl. 26 kr., Dobje 10 fl., Žusem 5 fl., Slivnica pri Celji 5 fl., Dramlje 2 fl. 30 kr., Sv. Jurij na južni žel. 2 fl. 58 kr., Sv. Vid pri Ponkvi 50 kr., Jarenina

50 fl., Sv. Anton v Slov. goricah 1 fl. 89 kr., Ljutomer 12 fl. 37 kr.

Gospodarske stvari.

Štaj. vinorejsko društvo.

V Gradcu se je več vinogradnikov v tem zjediniло, da se osnuje »prvo štajersko vinorejsko društvo«, katerega namen pri strogo mednarodnem značaju bode zatiranje trtne uši in pospeševanje vinoreje na Štajarskem. Do sedaj se je podpiralo društvo »Allgemeiner österr. Weinbauverein« na Spodnjem Avstrijskem, katero je pa za vinorejo na Spodnjem in Srednjem Štajarskem malo ali skoraj nič storilo. »Prvo štajersko vinorejsko društvo« se nadeja radi tega, da ne bode ostalo brez podpore, da bodo udje spod. avstrijskega društva raje pristopili domačemu štajerskemu ter da bode tako zamoglo s podružničnimi trtnimi sadišči vinorejcem izdatno pomagati.

Dalje bode naloga tega društva, pri visoki vladi na to delovati, da se znižajo davki naših že toliko let hirajočih vinogradov. Tudi bode društvo skrbelo, da se postavne določbe od 28. marcija 1892, zadevajoč državna brezobrestna posojila toliko spremene, da ne bode samo tisti vinogradnik, kateremu je že trtna uš vinsko trto ugonobila, marveč vsak, kateri bode hotel svoj vinograd z ameriškansko trto nasaditi, brezobrestno državno posojilo dobil. Iz Maribora in tudi iz Ptuja so se že oglasili vinorejci, kateri so voljni osnovati okrajne podružnice in upati je, da tudi drugi okraji, kjer se prebivalci z vinorejo pečajo, v tej zadevi ne bodo zaostali.

Vsaka podružnica bode dobila iz državnih trsnic trte v ta namen, da naredi svoja trtna sadišča v župnijah in občinah, kjer bode potreba. V teh trsnicah bode potem lahko vsak vinorejec vsa dela opazoval, se sam izurjeval ali pa tudi svoje viničarije v raznih trtnih opravkih izuriti pustil, ter bode slednjič kot ud »Prvega štaj. vinorejskega društva« potrebne ameriškanske trte brezplačno dobaval. Ker bode to društvo tako velevažno za Spodnji Štajer, je pričakovati, da ne bode posestnika, ki ne bi pristopil kot ud »Prvem štaj. vinorejskemu društvu«.

Osnovni shod bode dne 1. avgusta t. l. Kraj se bode v kratkem objavil, posebna povabila se pa ne bodo razpošiljala. Nasveti naj se blagovolijo pošiljati gospodu Jožefu Baumgärtnerju v Gradec, Albrechts-Gasse 4.

Sejmovi. Dne 31. julija v Dolu, v Konjicah, v Gomilici, pri Sv. Lovrenci v Slov. goricah, v Ormožu, pri Sv. Martinu pod Vurberkom, v Marenbergu, v Kostivnici in v Zagorju. Dne 1. avgusta v Radgoni. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in v Lučanih. Dne 4. avgusta pri Šentilju tik Šoštanja in na Sv. gorah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Prijazno vabilo.) Zbralo se je več slovenskih visokošolcev dunajskih, ki tudi v velikem prestolnem mestu niso pozabili svoje duhovske matere svete katoliške cerkve in pa preljube slovenske domovine svoje. Sklenili so, da hočejo ustanoviti posebno dijaško društvo z imenom »Danica«. V njem se naj skrbno varujejo in gojijo katoliška zavest, avstrijsko domoljubje in pa rodoljubje slovensko. Predsednik začas-

nemu odboru in naš vrli rojak, gospod Frančišek Jankovič, medicinec na dunajskem vseučilišču. Imenovano društvo vsem svojim prijateljem in znancem v dijaških krogih najtopleje priporočam z besedami Gospodovimi: »Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi!« Dr. Jožef Pajek.

Iz Konjic. (Požar po otrokih?) Tokrat Vam nimam nič veselega poročati. V nedeljo, dne 23. julija kmalo po 10. uri pred poldnevom vžgal se je pod farovskim kozolcem voz poln snopja in v par trenutkih bilo je s senom in snopjem natlačeno veliko poslopje v plamen zavito. Nas, ki smo od daleč gledali požar, sprehajala je groza videče, kako naglo požira nevkrotljiv ogenj pridelke dolgega leta. Še veliko večji strah pa nam je delala pomisel, kaj bi se utegnilo zgoditi v cerkvi, zdaj ob času, ko se je ravno pridiga začela. Kdor se ne spominja s strahom lanske nesreče v Hrvaški Vinagori blizu Podčetrčka! Tamkaj je neka nespametna ženska s klicem: »Cerkve se podira«, napravila grozno gnječo, v katerej je 14 oseb zgubilo življenje še več pa svoje zdrave ude. Hvala Bogu, tukaj se božja služba po tej nesreči ni motila. Gospod kapelan Kukovič po vseh gospodu nadžupniku zagotovljeni, da cerkvi ne preti nobena nevarnost, so vkljub vsemu zunanjemu trušču pridigo glasno nadaljevali in dovršili. Samo bližje vrat stoječi poslušalci so zapustili cerkev, da so šli na pomaganje, a še požarna straža tam ni veliko opravila. Škoda je velika. Cenili so jo baje na 1900 gld. Kozolec bil je sicer svoji starosti primerno zavarovan, a ne tako žito in seno, ki je zgorelo z vozovi vred. Dobri Konjiški farani, brez razločka narodnosti pomiljujejo č. g. nadžupnika. To nesrečo čutijo tudi reveži, katerim je včeraj marsikateri kosček kruha zgorel. Čegava roka da je ogenj zatrosila, ostalo bode znabiti skrito, ker oče unega šestletnega otroka, katerega je sosednja deklica videla bežati od kozolca, skuša vso krivdo odvrniti od svojega sinka. Naj bo temu, kakor hoče, to je gotovo, da se je ravno okoli tega kozolca zbiral že od nekdaj »cvet« Konjiške mladine, ki se ves dragi den skita in klati po ulicah, cestah in potih brez vsega nadzorstva. Staršem pa pri tej priložnosti priporočimo, da naj bolj pazijo na žveplenke in tudi otroke naj bolj v strahu imajo, ki se posebno pri nas v Konjicah radi skrivajo, da skrivaj škodljiv tobak in nesrečne smodke vse brez kazni kadijo.

Iz Gornje Šaleške doline. (Društvo.) Tudi Gornja Šaleška dolina ima sedaj svoje »kmečko bralno društvo«. In o slavnostnej otvoritvi tega mladega društva naj Vam, č. g. urednik, te vrstice poročajo. Po zimi enkrat je bilo, ko se je nekaj domačinov združilo in povdarjalo prepotrebno bralno društvo za kmete Gornje Šaleške doline. Volil se je osnovalni odbor in predložila so se pravila vis. c. kr. namestnji v potrjenje. Vis. c. kr. namestnja je potrdila pravila in tiskana vabila so nam naznanjala, da se otvori to društvo na praznik sv. Petra in Pavla po poldanski službi božji. Ob določenem času se je zbrala velika množina, večji del kmečkega ljudstva, na prostornem vrtu gostilne gosp. Koruna pri Velenji. Vse sosednje občine in župnije so bile zastopane, tako tudi čitalnice in bralna društva. Ko preminejo zadnji akordi veličastne pesmi, ki jo je domača društvena godba zaskrbeli, vstane predsednik osnovalnega odbora, g. Franjo Skubic, zdravnik v Velenji, ter z navdušeno besedo nagovori navzoče. Povdarja, zakaj smo se tako v obilnem številu tukaj zbrali; razloži s prosto, umljivo besedo pomen in namen bralnih društev sploh, posebno pa našega novega bralnega društva, vabi navzoče, naj bi po močéh in z veseljem podpirali in pristopali k temu društvu in zakliče slednjič delitelju vseh društvenih postav, presvitlemu ce-

sarju Franju Josipu I. trikratni »živio«, na kar zagromi izmed množine navdušen trikratni »živio«. Društvena godba zaskrbeli cesarsko himno, katera se je stoji svirala in pela. Za tem se je volil stalni društveni odbor s tem izidom: Prvomestnik: gosp. zdravnik Skubic v Velenji; namestnik: g. župan Velenjski, Vinko Ježovnik; blagajnik: g. Matevž Lah-Tonič, posestnik v Št. Janžu na Peči; tajnik: g. Zmagoslav Zakošek, ml. v Velenji in šest odbornikov iz občin: Velenje, Št. Janž na Peči, Št. Ilj pri Gradiču itd. Za tem je bilo vpisovanje novih udov. Pristopilo je k onim udom, ki so se že prej dali vpisati, lepo število novih udov, tako, da se za obstanek društva ni bati in nabrala se je lepa svota denarjev. Slavnostni govor je govoril g. Vinko Ježovnik. Večkratni »res je«, »dobro« itd. je pričal, da je g. govornik na pravo žilo zadel, in množica je govorniku burno ploskala. Za tem je bil vspeh končan. Oglasilo se je še več govornikov, n. pr. g. Vivod v imenu bralnega društva v Št. Florjanu pri Doliču, g. Ivan Vošnjak v imenu Šoštanjske čitalnice, g. Kač iz Žavca v imenu Žavskih domoljubov itd. Navdušenje je bilo veliko; vse je hvalilo tudi društveno godbo, ki je kljubu kratkemu času vežbanja pod vodstvom gosp. Franca Koruna res dobro igrala. Vsem udeležnikom, posebno dalnjim kličem: hvala, novemu društvu pa krepki: »vivat, floreat, crescat«.

Iz Makol. (Šolske reči.) Nedavno, namreč 14. t. m. sta našo šolo počastila s svojim obiskom g. deželni šolski nadzornik dr. Ant. Jarc in pa okr. šolski nadzornik iz Maribora, g. Fr. Janežič. Kolikor smo slišali zvoniti, hotel se je dež. šol. nadzornik in to vsled višjega naročila, osebno prepričati o podučevanju in znanju zveličavne nemščine na naši narodni šoli, četrto-razrednici s tremi učitelji. Že leta 1888 je namreč kr. šol. svetovalstvo vložilo ugovor zoper prehudo, od dež. šolsk. svetovalstva zapovedano nemškovanje na tukajšnji šoli. Zdaj po tolikih letih so se visoki gospodje milostljivo spomnili na ta ugovor in naročili preiskovanje. Čujemo, da je bil g. šol. nadzornik sila vesel, da so znali nekateri učenci višjega razreda pravilno zapisati priprost nemški stavek. Dotičniki vedó eno pa drugo pripovedovati o navdušenosti imenovanega gospoda za izvoljeno nemščino, in se čudom čudijo, kako je to mogoče, da Celjska »vahtarica«, pa starka »marburgarica« in ž njima ljubezniva naša Graška tetka »Tagespošta« tega gospoda proglašujejo za pokrovitelja Slovencev. Zahvaljujemo se za take prijatelje. Če je resnično glavni namen naših prostih narodnih šol izgojevati slovenske kmečke otroke za blaženo nemščino, potem — »adijo Matija!«

Iz Tinja. (Veselje in žalost.) Neizrekljivo veselje je navdajalo srca vseh Tinjskih faranov, ko smo zvedeli, da pridejo premilostljivi škof tudi k nam zakrament sv. birme delit. Pripravljali smo se že lani in letos na ta slovesni praznik. Pod vodstvom skrbnega g. župnika in vrlega cerkvenega ključarja Jožefa Šega je bila lani vsa farna cerkev prekrita in od zunaj obeležena. V znotranje olepšanje cerkve oskrbeli so nam č. g. župnik nova bandera, novo nebo, novo lampico za večno luč in prekrasni svečnik sredi cerkve. Popraviti so dali dragoceno monštranco, ciborij, kelihe in mašne knjige. Letos pa so se dogotovile prekrasne marmornate stopnice od farovža do cerkve, ki štejejo 52 pragov. Vsa ta popravila so stala nad tri tisoč in pet sto goldinrjev. Pred sv. birmo so dekleta več nočij prebedela, da so spletla vence za okrasbo slavolokov, novih stopnic in cerkve. Pa kaj bi hasnil ves zunanji kinč in lišp, če bi v srcih kraljevala dušna tema v znanju krščanskih resnic! Ali vneti dušni pastir so tudi skrbeli za to razsvetljava uma in srca! Goreče so ves čas podu-

čevali mladino in odrastle v svetih krščanskih resnicah. Z veseljem so lahko gospod župnik višjemu pastirju pokazali svojo duhovno nevesto: prekrasno okinčano farno cerkev in svoje dobro podučene ovčice: pridne farane! Le prehitro so minile ure radosti, ko so bivali v naši sredini premilostljivi naš škof. Oni presrečni trenutki so sicer naglo pretekli, ali obili darovi božje milosti, ki so jih prevzvišeni vladika nad premile otročiče in odrasle od neskončno dobrotljivega Boga Očeta izprosili nas bodo osrečevali vse žive dni! Deset dnij po sveti birmi se je pa na Tinji oglasila bela žena, da si izbere mladega ženina, pridnega učenca Jožefa Tomažič; umrl je na »vratni davici«. Menda se beli ženi Tinjska mladina že jako dopade; kajti danes je vzela seboj v večnost zopet eno prav pridno šolarico Marijo Žrjav, ki je izdehnila svojo nedolžno dušico v ravno tej mučnej bolezni, vratni davici. Ali bela žena še vabi in kliče druge otročiče, da bi se preselili tja v boljšo deželo, kjer ni več trpljenja in solz. Mnogo šolarjev leži namreč v tej nevarnej bolezni. Da bi se kje po občevanju v šoli še bolezen bolje ne razširila, je krajni šolski svet šolo zaprl. Otroci in stariši trepečejo pred to šibo božjo. Ljubi Bog nam jo kmalu odvzemi! —č.

Iz Galicije pri Celji. (Krida. — Nagla smrt. — Umor.) Galicija je samotni kraj, čeravno je v krasni Savinjski dolini. V Galiciji ne bi vgajalo veseljakom, pač pa kakemu samotaru, ki išče miru in pokoja. In še tu ne bi imel pravega pokoja. Pred kratkim sta se zgodila dva nepričakovana dogodka, katera ranita človeško srce, če ju sliši. Nedavno je Gališki štacunar napravil »krido«. Zdaj pa ima že spet odprto štacuno, pravijo, da na ime soproge. — Dne 4. julija so ljudje po Gališki župniji pripovedovali s težkim srcem, kaj se je zgodilo. Dne 3. julija zvečer, okoli sedmih je Verdel, posestnik v Hramšah, v Gališki župniji shrul nad svojim sosedom Ožvatom Pušnikom, ker mu je brž ta nekje črez mejo pokosil. Zvečer pa so našli Pušnika v nezvesti in so ga odnesli v njegovo hišo. Nikdo ne ve, kaj se je bilo zgodilo. Pravijo, da je Verdela rekla njegova žena: »Kaj si napravil z njim?« Drugi dan ob 8. uri je dobil Pušnik v nezvesti sv. poslednje olje in istega dne ob 11. uri predpoldnom pa je revež že izdihnil dušo, dne 6. pa je bila komisija in je bil pokojni pokopan. Žendar je popisal vse, kar je izvedel. Pravijo, še, da je žendar nekje poslušal Verdela, da je spregovoril v svoji surovosti: »Naj crkne bogatin!« Verdel neki trdi, da ni Pušniku storil ničesa, sicer pa človek lahko sodi stvar po njegovih besedah in obnašanju. Verdel ima že tretjo ženo. Svojega otroka bojda vrže iz hiše, kakor kakega mačaka. Oče Pušnik je bil star 70 let in miren človek ter priden sosed, krotkega obnašanja, kakor je prav značaj Slovencev; o Verdela nasproti pa pravijo, da je trd in surov človek tako, da se ga sosedge bojijo. Izjema je pač povsod in tudi pri našem krotkem slovenskem ljudstvu. Bog se nas vsmili! Človeku srce krvavi, če sliši jok in stok žene in otrok pokojnikovih. Naj počiva v miru!

Iz Slov. Goric. (S p o t a.) Prilika mi nanese, da zopet prepotujem kos lepega Štajerja. Mahnem jo proti Sv. Trojici, kjer živi poleg peščice nemškutarjev, precej iskrenih Slovencev. G. L. Perko je imeniten podobar, ki je v občno zadovoljnost že v mnoge cerkve in kmetom izrezljal podobe Kristusa, Marije in raznih svetnikov; ker je vrl narodnjak slovenski in odločen kristjan, ga v mojem potopisu najtopleje priporočam, ne naročujte si podob pri ljudéh, ki še večkrat pravi kristjani niso, ravnajte se tudi pri tem po zlatem geslu: »Svoji k svojim!« Med trgovci priporočam g. Lovro Babosek, ki je tudi odločen Slovenec in dober kristjan, imajoč slovenski napis; opuščajte Slovenci nemškutarske tr-

govce ter podpirajte imenovanega! Krčmarja se priporočata dva, g. F. Golob, zastopnik »Slavije« in poštar, ki ima na poštni tabli najpoprej slovenski napis, kar je hvalevredno; kakor sem se prepričal, postreže gosp. Golob Slovincem, kakor Nemcem jednako. Drugi je hvalevereden g. Mlinarič, ki marljivo čita tudi »Slov. Gosp.« Ker je tukaj slavna božja pot, se imenovani toplo priporočajo. Gasileci se mi ne dopadejo, ker so prenapeti pragermani. — Sedaj jo mahnem proti vasém Senarski, Gočovi in Bišu. Prijazna Gočova ima slovenske napise na hišnih številkah. Posnemanja vredno! V tej vasi je lična kapelica Matere božje, ki je izvanredno lepo okrašena z naturnimi cvetlicami; to češčenje Marije Device v Gočovi mi je jako dopadlo. V Bišu imajo pa nemškutarske napise: »Wisch«, ali bi ne bilo v treh črkah lepše povedano: »Biš«. To je skvaril poprejšnji župan, ki je dal napraviti nove table, ali ni videl v Gočovi slovenskih napisov? Hvalevereden je pa kmet Švarc, on bo imel v kratkem slovenski napis: »Biš«. Živel! Gasileci v tej vasi imajo pač: »Gasilno orodje«. Hvalevredno! Slišimo, da je občinski tajnik iskren narodnjak, ki bo gotovo župana malo zbrihtal. — Na šoli pri Sv. Bolfanku se blesti: »Učilnica«. Priporočujem v tej vasi, kjer je rojen vlč. g. dr. Muršec, slovenska trgovca, imajoča lepe napise: Alojzij Slaček, gostilničar, trgovec in sedlar ter Jakob Potrč, trgovec deželnih pridelkov. Vredna sta obiskave! V črne bukve pa zapišem: Ignatz Scheidula, Havnermeister! Kaj ne, v tem je pismen »kozel«, a se je vendar repenčil: »da on ima napis, kakšnega hoče«; lahko bi ga slovenske matere podučile, katere hodijo k njemu po »piskre«, radi nadpisa, da bi vedel v nemščini pravilneje pisati. Cerkev je snažna, ker č. g. župnik Sinko skrbijo za njeno lepoto.

Iz Savinjske doline. (Št. Pavelska občina) je imela dne 29. junija na praznik sv. Petra in Pavla veseli dan, katerega je precej ugodno vreme še bolje olepšalo. Tukajšnje bralno društvo je imelo slavnostno svoje otvorjenje, katero se je na podlagi potrjenih pravil od vis. namestništva že 25. marca osnovalo. Slavnostno otvorjenje se je pričelo ob 1/4 4 uri popoldne s poukom v šolskem poslopju, katero je bilo znotraj in zunaj cesarskimi zastavami okrašeno. Predsednik društva, g. Ivan Šribar pozdravi prav prisrčno vse zbrane ter odda potem besedo g. nadučitelju Vidiču v slavnostni govor. Le-ta pozdravi še enkrat vse navzoče, osobito gg. goste iz Št. Jurja ob Taboru, Žalca in Griž. Nato se najpoprej spomni našega presvitlega cesarja, od katerega imamo veliko dobroto, da se smemo združevati. Vsi navzoči vstanejo ter mu zakličejo trikratni »živio!« V dalnjem govoru omenja različna društva in razklada pomen in korist ovih, posebno pa naglašuje bralno društvo, katero danes tudi tukaj v Št. Pavla slovestno otvarjamo. Po govoru, katerega so vsi zbrani odobrili z »živio-klici«, iznenadili so nas visoki gostje iz Celja (gg. deželni poslanec dr. Dečko, dr. Kapus) katere je g. nadučitelj Vidic vsem z veseljem predstavil. Na to nastopil je naš učitelj g. Pečar, ter po kratkem uvodu predaval najpoprej o cepljenju vinske trte na zeleno. Omeni popred kratko zgodovino trtne uši, jo kratko popiše in kako hitro se plodi, ter pokaže potem najvažnejše načine cepljenja na zeleno. Na dalje predaval je še o sadjereji, in sicer vzgojenje sadnega drevesa; med katerim je najbolj povdarjal okulovanje divjakov v jeseni in kako naj vzgojeno drevo pravilno sadi. Zdaj nastopil je g. nadučitelj Šijanec iz Št. Jurja ob Taboru, ter prednašal o gnoju. Poročal je precej obširno, skozi in skozi praktično, zanimivo ter poleg tega tudi prav humoristično. Oba poročevalca žela sta od vseh zbranih občno zahvalo in najboljše priznanje. G. nadučitelj Vidic zahvalil ju je še potem posebej v imenu

društva, ter ju ob enem prosil, naj bi še bila tudi v prihodnje tako prijazna in bi sodelovala, kadar se zopet še kako prednašanje priredi. Prav srčno povabi potem vse zbrane na veselico, koja se bo vršila v gostilni g. Šribarja. Veselega in zadovoljnega srca korakali smo zdaj vsi na napovedan slavnostni prostor. Smela nam je iz visokega drevesa nasproti vihrati slovenska trobojnica, ter nas prijazno vabila na dom veselja. Ta veselja dom bila je lepo okinčana zelena uta, katera je na čelu uhoda nosila lep napis »Dobro došli«. Zeleno uto kinčali so tudi dišeči venci, katere so poljubovale cesarske, slovenske in štajerske zastave in banderca. Godba, posebno pa petje, katerega nam je naš domači že znani lepo ubrani kvartet privoščil, vrstilo se je lepo in le prenaplo so pretekle urice nam nad 200 zbranih. Vršile so se napitnice, zdravice in govori. Govorilo se je o stanju Slovencev nekdaj in sedaj, ter o njih napredku v omiki. Gromoviti živio-klici bili so vedna pohvala vrlih govornikov. Gosp. tajnik Kocuvan poročal je podrobno o društvenem stanju; da društvo šteje do sedaj 53 udov, med katerimi se g. župnik, g. župan in učiteljstvo najbolj odlikuje, ter izrazi upanje, da se bode to število udov prav v kratkem času za precej pomnožilo. Ob enem je objavil brzjav našega vrlega narodnjaka in ustanovitelja našega društva, notarskega kandidata g. Otona Vidica, kateri nam kliče iz Kostanjevice na Kranjskem veseli Bog živi! Spomnili smo se ga s tem, da smo mu vsi iz enega grla zaklicali: Bog ga živi! ter se mu zahvalili brzjavno. Gospod blagajnik Ternovšek poroča o dobrem stanju društvene blagajne, ki je ta dan še obogatela z lepim doneskom 20 kron, katere ji je velikodušno poklonil g. dr. Ivan Dečko. Vsi zbrani zaklicali so mu ogromni »živio« in prisrčno »Bog plati«. Tako nam je potekla vsem še prehitro vesela ura, dokler se nismo poslovili od preveselega doma. Dolgo časa imela bo pač Št. Pavelska občina ta veseli dan v živem spominu in bralno društvo v Št. Pavlu sme si ga z zlatimi črkami zapisati v svoje društvene knjige. Le tako naprej, vrli Št. Pavelčani, potem se bode druga veselica gotovo še slavniješ obnesla!

Iz Hoč. Veselo iznenadil nas je letos god slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Obhajali smo ga tako slovesno, kakor še do sedaj nobeno leto ne. Vrli naši slovenski Pohorci pokazali so se zopet korenjaki ter prižgali na predvečer lepo število kresov. Na god sam pa je bila na čast slovanskima blagovestnikoma, slovesna levitirana sv. meša, katere se je vdeležilo obilno vernih Slovencev. Posebno ginljivo bilo je videti šolarje. Razvanske šole, ko so med sv. mešo pristopili k sv. obhajilu. Z rajskim veseljem pa je napolnjevala srca pobožnikov milo doneča pesem od sv. Cirila in Metoda, katero je zelo spretno in z veliko vnemo pel mešani zbor. S tem pa še se slavnost ni končala. Ob 11. uri bili so v naši praznično ozalšani cerkvi slovesno vmeščeni ali inštalirani, bralcem »Slov. Gospodarja« dobro znani narodnjak, č. g. župnik od Sv. Križa nad Mariborom Jože Sattler. Do sedaj so stali na braniku ter z vojaškim pogumom odbijali nemčurske navale na verne Slovence v župniji Sv. Križa; sedaj pa so se podali kot župnik na Črno ali Ptujsko goro povzdigovat čast in slavo preblazene Device Marije. Velika množica se je zbrala, da bi pobožno opazovala pomenljive obrede inštalacije. Po sv. obredih pa se je vdeležila še pete sv. maše ter prosila Boga, da bi po priprošnji slovanskih bratov, tudi na novem mestu obilno blagoslovil pastirovanje g. župnika. Videti je, kakor da bi tudi Hočanom začele se luščiti mrene nemškutarije z njih zaslepljenih očij, ter se jeli spoznavati in čutiti kot Slovence. O da bi se kmalo zgodilo, v to pomozi Bog na priprošnjo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. V nedeljo je umrl na Dunaji baron Bauer, minister skupne državne vojske. Na pogreb je prišel v torek tudi svetli cesar iz Ischla. — Več ministrov biva sedaj za nekaj dni zopet na Dunaji in se pravi, da se izvrši v tem tudi imenitno posvetovanje ministrov glede na notranjo politiko, najbolj glede na češko-nemške zmešnjave. Nikar pa ne upajmo, da jih to posvetovanje že odpravi, njih še ne bode tako kmalu konec!

Štajarsko. Knezoškof dr. Zwerger so že 6 tednov bolni in že večkrat se je mislilo, da jih bela žena reši trpljenja, ali doslej še je ni bilo s koso. Ni pa upanja, da se jim zdravje še povrne. — »Politična društva« naših nemških sosedov na Gorenjem Štajarji imajo sedaj pogostem zborovanje in pri vsakem je po eden ali še več dež. poslancev ter poroča v svojem delovanju ali v dež. ali tudi v drž. zboru. Tako je prav, tako volilci najlažji izvejo resnico o delovanju svojih poslancev.

Koroško. Kakor skoro vsako leto, tako je tudi letos po deželi hudih neviht in žal, da večkrat z debelo točo. V Podjurski dolini jim je toča letos vničila blizo vse pridelke na polji in so ubogi kmetje ondi res usmiljenja vredni. — Znani Mac-Newin, c. kr. okr. glavar v Celovci, se je mudil te dni na Dunaji, ali se je zahvalil ministerstvu, da ni priznalo kaznij, katere je nekaterim slov. županom naložil, ker so mu dopisovali le slovensko, on pa je od njih terjal, naj mu pišejo le v nemškem jeziku!

Kranjsko. Za »Narodni dom« v Ljubljani tekó precej dobro prve krone in tako je upanje, da odbor, ki ima to narodno poslopje postaviti, brž gre na delo! Taka hiša ustreza tudi Slovincem zunaj Ljubljane. — Čimdalje bolj se kaže, koga so Kranjci dobili za barona Winkler v zameno, kajti baron Hein je sicer c. kr. uradnik, toda nemški in sicer »od pet do glave«.

Primorsko. Laški šulverein, »Lega nazinale«, obhaja svoj 3. občni zbor v Gorici; le-to mesto velja »Legi« za čisto laško. — Župan v Trstu jo zopet dr. Pitteri; mož se drži iredentovcev in mislilo se je, da ne dobi najvišjega potrjenja.

Hrvaško. Kr. vseučilišče v Zagrebu si je izvolilo že svoje predstojnike za leto 1894. Čuda, če se tudi pri tej volitvi zasledi kedaj roka bana Khuen-Héderváryi!

Ogersko. Načrt postave za civilni zakon je neki že sestavljen in minister dr. Wekerle ga ponese Nj. velečastvu v potrjenje. Ali on to potrjenje doseže? — Grof Apponyi, prej katoliški mož, sedaj omahava ter ne zna, naj jo le potegne z vlado ali s katoliško cerkvo: možu gre v tej reči bolj za lastno veljavo in torej utegne že potegniti z vlado, da-si sam vidi, kam jo liberalci tirajo — ubogo — ogersko državo!

Vunanje države.

Rim. V raznih listih se bere, da izdajo sv. oče Leon XIII. te dni novo encikliko ali pismo do škofov cele katoliške cerkve; ne pové pa se, o čem da sv. oče v tem govorijo, toliko pa je gotovo, da o kakem »perečem vprašanju« naših dni.

Italija. Po nekaterih mestih se prikazuje bolezen, ki je čisto koleri podobna. Vlada tega ne taji, vendar pa zatrjuje, da so vse priprave k redu, naj se koleri zapré pot v deželo. — Denarja manjka slej ko prej v državnih kotah in davki se plačujejo jako mudno in odkod tudi; saj je uboštvo sploh veliko!

Francija. Državni proračun je dognan v obeh zbornicah, toda ne gre jim vkupje, zbornica starešin

noče nekaterih stroškov dovoliti, dovoli jih pa vladi zbornica poslancev. — Predsednik Sadi-Carnot še ni popolnem ozdravel in se še ne vdeležuje zborovanj ministrov. — Prepis s sijamsko državo je že blizu vojske; če se h koncu še ne premisli ena ali druga vlada, začne se v kratkem vojska med njima.

Belgija. V tej državi so vsprejeli ostro postavbo zoper dvoboje. Kdor vsmrti koga v dvoboji, njega čaka enaka kazen, kakor ubojnika, torej lahko, da tudi smrt. Tudi pri vojakihi ni dovoljen dvo boj. Prav je tako.

Anglija. Razprave o homeruli, irski ustavi, gredo h koncu in če z njo irsko ljudstvo sicer ne dobi vseh svojih pravic a nekaj jih dobi in to je že tudi korist. — V premogokopih čerjo delavci ustaviti delo vsi h krati, ako se jim delo ne skrajša na 8 ur; premog je vsled tega ondi že zdaj veliko dražji.

Nemčija. Cesar Viljem biva sedaj v Kielu, srečen, da je dobil novo vojaško postavbo. — V Monakovem je »dan ognjegascsev« iz vseh držav; kacih 10.000 je prišlo ognjegascsev v mesto, da se vdeleži zbora. — V poljske ljudske šole se neki povrne stari red t. j. poučuje se v poljskem jeziku, ne pa v nemškem, kakor je bilo doslej po volji Bismarcka!

Rusija. Strme so se napele med rusko vlado in kitajsko in pravi se, da pride lahko do vojske med njima, posebno še zato, ker ščuje angleška vlada kitajske ministre, naj ne odnehajo v svojih terjatvah nasproti ruski vladi. Vrti se pa prepis zavoljo neke dežele v Aziji, na meji obeh držav.

Srbija. Skupščina je vprejela po hudem boji — v besedah — predlog »da se toži prejšnje ministerstvo in je sodnija že sestavljena. Ali že smo rekli, da je ta sklep ničev, celo nevaren lahko tudi za sedanje ministre.

Turčija. Egiptovski khedive je ostal dalje v Carigradu, kakor se je govorilo iz kraja; še le dnes ali jutre se poslovi pri sultanu ter se poda domov. Kaj ga je držalo tako dolgo pri sultanu in njegovih ministrih?

Afrika. Zavoljo otokov Samoa sta si prišli nemška in angleška vlada na vskrižje, ali to ni za mir nevarno. — Dahomey že bode francoski republiki »nesel« t. j. toliko davka ji plačuje, da nima zgube, če tudi še na dalje drži ondi svoje vojake.

Za poduk in kratek čas.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ptujski okraj.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ptujski okraj je imela v nedeljo, 9. t. m. svoj shod pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Od blizo in daleč so prihajali vrli narodjaki, gospoda in kmetje ter se zbirali v okusno okrašenih prostorih slavnoznane g. Miklove gostilne. Ob polu štireh popoldne se prične slavnost. Gg. pevci Ptujске čitalnice zapojó s krepkim glasom krasno slovansko pesem »Lepa naša domovina.« Potem stopi predsednik podružnice, veleč g. o. Konrad Stazinski na okinčani oder, pristrčno pozdravi vse navzoče in na kratko pojasni namen današnje slavnosti.

Za njim nastopi nadučitelj g. Kaukler, kateri nam z živo in poljudno besedo naslika tužno stanje naših pradedov v onej dobi, ko so največji sovražniki kristjanov, ljuti Turki, čestokrat prihajali v naše kraje ter ropali, požigali in morili mladino pa tirali v strašno sužnost. Nadalje nam g. govornik zanimivo naslika osodopolno bitko pri Sisku, 22. dne junija leta 1593, v katerej so Slovenci junaško zmagali mnogobrojne Türke. G. govornik je žel občno pohvalo za svoj trud.

S prednašanjem narodne pesmi »Ravbar« pokazal je g. učitelj Pulko svojo deklamatorično dovršenost.

Mila »Slovanska pesem« zadoni po dvorani in z radostjo navdajo srca poslušalcev. Ko utihne zadnji akord, nastopi zopet g. Pulko ter deklamuje pesem »Turki na Slevici« z enakim uspehom, kakor pri prejšnji.

Gosp. predsednik nam z navdušeno besedo označi začetek, namen in dosednji uspeh družbe sv. Cirila in Metoda. Marsikateremu poslušalcu se je zasvetila solza v očeh, ko je govornik takó živo risal tužno usodo naroda slovenskega — naroda mučenika, kateremu so sovražniki uropali tolik del njegove dedne zemlje, kateremu hočejo še iztrgati iz srca zadnja dva bisera: sv. vero in ljubav do domovine. Le z združenimi močmi nam bode močno ustavljati se sovražnim silam; torej g. govornik uljudno prosi navzoče, naj kolikor možno, podpirajo prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda lojalna družba sv. Cirila in Metoda. Da te besede niso padle na nerodovitna tla, pokazalo se je takoj, ker je pristopilo nekaj novih udov, ostali pa so pokladali mile darove na oltar matere Slave, katerej v čast so gg. pevci zapeli priljubljeno pesem »Domovini.« Zavolji vročine in gnječe v dvorani podali smo se na prosto pod dišečo lipo.

O. g. predsednik zaključi oficijelni del napivši presvitlemu cesarju, ki po očetovsko skrbi za vse narode svoje. G. govornik povdarja, da je družba sv. Cirila in Metoda lojalna družba, da smo Slovenci vselej bili svojim vladarjem udani in tako ostanemo na veke.

Da je g. govornik zadel pravo struno, svedočili so burni živijo-klici in pa »Cesarska pesem«, katero so navzoči peli stoje. Prične se prosta zabava. Napitnice so se menjavale s petjem, vse je bilo »židane volje.« Splošno radost je vzbudil prihod vrlih Ormožanov s tamošnje žensko podružnico. Došli so nam tudi pismeni pozdravi in dokazi naklonjenosti in sicer iz prijaznega Šmarija od slavnega g. dr. Jurtela in iz bele Ljubljane od g. Hočevar-ja. Č. g. predsednik se iskreno zahvaljuje vsem tistim, ki so pripomogli, da se je shod nepričakovano dobro obnesel; hišnemu gospodarju, da nas je takó prijazno vsprejel in nam dobro postregel: g. Kaukler-ju, ki nam je takó izbornó opisal zmago naših očetov pri Sisku; g. Pulko-tu, ki nas je zabaval s svojo izvrstno deklamacijo; tudi duhovnim pastirjem, ki so pripravljali ljudstvo na to slavnost.

Nadalje prosi g. govornik božjega blagoslova na vse Mariječane, ki so nas tako ljubeznivo vsprejeli. Posebno priznanje izreka g. Zupančiču, ki je vodil petje in gospem in gospodičnam, ki so nas razveseljevale s petja milim glasom; gdč. H. ki je v prid družbe tako dobro razpečala knjige i. t. d. Poslavlja se želi č. g. vsem sodelovalcem in gostom »lahko noč.«

Smelo morem trditi, da bode ostal ta dan vsem navzočim v dobrem spominu in nas bode vzpodbujal k neumornemu delovanju »za vero, dom in cesarja!«

Smešnica. »France, pokori mati sinka, tvoje zadnje spričevalo je bilo tako lepo in sem ga bila vesela, kakor more biti nobena druga: zakaj pa sedaj nisi več prinesel tako lepega spričevala?« »Oj mati«, odvrne France, »sedaj pa imajo sosedova mati tako veselje, ali ni tako prav?«

Razne stvari.

(Sv. birma.) Jutri se odpeljejo mil. knez in škof v dekanijo Nova cerkev ter delijo ondi zakrament sv. birme te-le dni: dne 29. julija pri Sv. Martinu v Rožni dolini; dne 30. julija na Dobrni in dne 31. julija v Novi

cerkvi; dne 1. avgusta v Vitanji; dne 2. avgusta v Frankolovem (ob enem bode ondi posvečenje podružnice Sv. Trojici v Gobji); dne 3. avgusta v Vojniku.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Brežicah ima v nedeljo, dne 30. julija ob 7 urih zvečer občno zborovanje v gostilni Klembas z navadnim vspešdom.

(Zlata sv. maša.) Dnes obhaja, č. g. Franc Rath, župnik pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, svojo zlato sv. mašo. Blagemu rodoljubu in skrbnemu dušnemu pastirju želimo še »mnogaja leta«!

(Doktor bogoslovja) je postal dne 22. julija č. g. France Janežič, iz Avgustineja na Dunaji, na c. kr. vseučilišči na Dunaji.

(Srebrni križec) za zasluge je dobil dne 19. julija g. Jožef Zupanek, nadučitelj v Loki pri Savi.

(Odlikovanje.) Preč. g. dr. Jožef Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru, je postal dejanski konsistorijalni svetovalec; preč. gg.: Ivan Bosina, častni korar in dekan v Kozjem; Jakob Meško, častni korar in župnik pri Sv. Lovrenci v Slov. goricah; Karol Gajšek, častni korar in dekan na Dobrni; Anton Hajšek, častni korar in dekan v Slov. Bistrici ter vč. g. Fr. Janežič, duh. svetovalec in profesor na c. kr. učiteljski v Mariboru, častni konsistorijalni svetovalec.

(Zrelostni izpiti.) Dne 22., 24. in 25. julija vršili so se na c. kr. viši gimnaziji v Mariboru pod predsedništvom c. kr. deželnega šolskega nadzornika, gosp. dr. Janeza Zindlerja zrelostni izpiti. Bilo je 19 javnih učencev v VIII. razredu. Vsi so se podvrgli zrelostnim izpitom in je bilo vseh 19 abiturijentov zrelih spoznanjih med njimi 6 z odliko. Ti so imenoma: Adrijan Ahič, Jožef Hohnjec, Franc Krulje, Franc Matijašič, Rudolf Terč in Anton Vogrinec. Tako sijajnega izida zrelostnih izpitov Mariborska gimnazija že leta in leta ni doživela.

(Bela žena.) Prva izdaja »Bela žena« pošla je že koncem februarja l. 1890. Pisatelj kanonik dr. Iv. Križanič oskrbel je torej drugi popravljen in pomnožen natis ove knjižice, da tako ustreže mnogobrojnemu naročnikom, ki so se tekom treh let zaman oglašali za »Belo ženo«. Nova izdaja dobi se po 20 kr. izvod (tudi po pošti ne stane več) v kat. tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali pa pri pisatelju.

(Štajerski posebni vlak v Marijino Celje [Mariazell] po skoraj na pol znižani ceni pelje iz Ljubljane skozi Celje, Maribor, Gradec do Neuburga v petek, dne 11. avgusta t. l. Udeležniki obiščejo pri tej priliki lahko cesarsko stolno mesto Dunaj, ker je tudi do Dunaja in nazaj vožnja cena znižana za polovico. Za pravočasno oglasitev prosi najuljudnejše potovalni odbor v Ljubljani, Marijin trg. št. 1 in pri M. Berdajs v Mariboru.

(Bralno društvo v Ribnici) piredi v nedeljo dne 13. avgusta 1893 v gostilni gosp. Puhra v Ribnici svoj občni zbor in veselico s sledečim Vspešdom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo blagorod. gosp. drž. poslanca Fr. Robič-a o delovanju v državnem zboru; 3. Volitev novega odbora; 4. Deklamacija; 5. Razni go-

vori in prosta zabava. Mej presledki svira godba in se popevajo slovenske pesmi. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 20 kr. K obilnej udeležbi najuljudnejše vabi odbor.

(Orglje.) Z 10 spremeni, še dobre, na prodaj so prav po ceni. Ravnateljstvo kn. šk. bogoslovnice (Priesterhaus) v Mariboru.

(Bralno društvo pri sv. Jurji ob Taboru) zboruje v nedeljo 30. t. m. ob 4. uri popoldne v prostorih g. Brišnika v Ojstriški vasi, Na dnevnem redu je: 1. Nagovor predsednika. 2. Vpisavanje novih udov. 3. Volitev tajnika. 4. Razpravljanje. Bralno društvo in kmetovalstvo (govori g. Šijanec). 5. Slučajnosti. Po zborovanju prosta zabava. Ker dobi vsak ud razun mnogo-vrstnega berila tri zlahtna drevesca na leto, vabi odbor k obilnemu pristopu. Gostje dobro došli! Odbor.

(Slovenskim učiteljem!) V Ormoži je razpisano učiteljsko mesto v tretjem plačilnem razredu. Opozarjajo se slovenski učitelji, da se udeležijo mnogoštevilno kompetence. Kompetenčne prošnje se imajo vložiti do 15. avgusta 1893 pri krajnem šolskem svetu v Ormoži.

(Volitev v okr. šol. svet.) S 17 glasovi proti 5 so bili v Kozjem dne 22. julija ti-le odlični narodnjaki v okrajni šolski svet izvoljeni: 1. Dr. Janez Lipold, 2. dr. Franc Rausch, 3. Karl Trček, 4. J. Škrbec 5. Ferdinand Kunaj. — Vaculiku, Schmiedu e tutti quanti je odklenkalo za zmiraj. Tudi okr. šol. nadzornik Ambrožič je slovo vzel. Srečno pot! Nikdo se ne bo solzil za njimi.

(Uniforma.) Po mestih je sedaj že skorej vse v uniformah in ni čuda, če si napravijo take tudi — natakarji. Za to jim služi jopa iz temno modrega sukna. Tudi zvezde dobijo na ovratniku, po tri, dve in eno. To se jim podaja neki prav lepo!

(Muha.) V Travniku, v Bosni, je vpičila konjska muha, obad borštinarja Andreja Geschwind in obraz in je revež že čez par dnij umrl vsled zastrupljenja krvi.

(Strašni človek.) Blizu Waterlov v Belgiji je nek mesar zaklal svojega otroka ter je potem njegovo meso razprodal v svoji mesnici. Hlapec njegov pa ga je izdal in ljudstvo bi ga bilo razmesarilo, da bi ga žendarji ne bili odpeljali na tihem v ječo.

(Učiteljestvo.) Gosp. Ivan Farkaš, nadučitelj v Cirkovicah, gre z nadučitelja Št. Vid pri Ptui; gospod Martin Brišnik, podučitelj pri Sv. Antonu nad Sevnico, za učitelja k Sv. Roku; g. Feliks Exel, podučitelj v Reichenburgu, ostane ondi za učitelja; g. Ana Seitz, začasna podučiteljica v Št. Lovrenci na kor. železnici, je dobila tam mesto podučiteljice in g. Simon Ornik, nadučitelj v Apčah stopi v pokoj.

(Povozil) je v nedeljo svečer vlak na kor. železnici v Mariboru otroka, ki je hotel čez železnico in je revše še v isti noči umrlo v bolnišnici v Mariboru.

Loterijne številke.

Trst 22. julija 1893:	59, 7, 25, 12, 66
Linc	4, 52, 72, 11, 46

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je „Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom. . . . 85 kr.

„ s kopčo 95 „

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje vživajoče domače denarstveno podjetje (poroštveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegiran ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagonsko delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znakom „201.191. Graz postlagernd“ več poizvedeti. 13—15

Lepo posestvo

v prav prijetnem in rodovitnem kraju Jarenske župnije pri Mariboru je za jako ugodnimi pogodbami na prodaj. Taisto meri 23 oral zelo skrbno obdelane zemlje in sicer: njivami, gozdom, vinogradom, sadunosnikom in izvrstnimi travniki, ki donajajo krmo za 15 glav živine. Hiša in druga gospodarska poslopja so zidana in v najboljem stanju. Blizu hrama novo postavljen mlin z obrtno pravico. Mlin se tudi posebej v najem da. Natančneje pové Ivan Klenovšek, učitelj v Jarenini pri Mariboru.

Služba organista in cerkovnika

je pri **Sv. Andreju v Leskovci** s 1. septembrom razpisana. Stanovanje prosto in drugi dohodki povoljni. Cecilijanci, kateri se morajo obvezati, tudi ljudsko cerkveno petje gojiti, imajo prednost; drugi po prestani skušnji.

Predstojništvo.

Razpis službe okrajnega zdravnika.

Okrajni odbor v Šmariji pri Jelšah razpisuje s tem službo okrajnega zdravnika do 10. avgusta 1893. Letna plača znaša 700 goldinarjev; za lečenje vbogih in za zdravlila tem se plačuje na leto 200 goldinarjev; Kirurška ustanova pri Sv. Štefanu znaša 200 gld.

Prosilci morajo biti doktorji medicine, avstrijski državljani in slovenščine popolnoma zmožni.

Obložene, kolekovane prošnje naj se semkaj predložijo.

V Šmariji, dne 14. julija 1893.

2-2 **Načelnik.**

Gospod Ig. Heller!

Dunaj. Praterstrasse šte. 78.

Pošiljamo z ob enim oddano pošto naznako znesek za poslani nam universalni podzemeljski plug E. U. P. ter prosimo nam v dobrem zapisati in potrditi.

S plugom smo jako zadovoljni, ker prav dobro ustreza svojemu namenu.

Tudi je močnejši in trpežnejši, kakor drugi enake vrste, katere smo imeli priliko si ogledati. Stejemo si toraj v prijetno dolžnost Vašo slavno „Firmo“ vsestranski priporočati.

Gotovlje, dne 12. julija 1893.

Za društvo „Kmetovalec“:

2-2 **Tone Goršek, predsednik.**

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej **Edvard Ferline,**

gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdo. 23

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronospori
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje
predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpoložljiva v najnovejših, najboljsh konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 Praterstrasse Nr. 78.
Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastojni in
poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.
Cene se so znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Oelz-ova kava

priznано najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po 2 gld. 10 kr. 4-15

Graščinsko oskrbništvo Herberstorf

proda od postaje **Wildon** proti povzetju

jabolčnico
po 100 litrov 8—10 gold. 10

Veliki živinski sejem

bode prvi ponedeljek po 3. avgustu na
Spodnji Polskavi.

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sostave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5let-
letnemu poroštvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant
strojev in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom
dovoli se plačevanje v rokih. Po-
drobne cenilnice dopošilja brez-
plačno in franko. 5

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za
spalnice, postrežnih miz, miz za sa-
lone, pisarnih in napravnih miz,
kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, diva-
nov, balzakov, otoman. sof, kanape-
jev, naslanjačev, posteljnih vložkov
in žimnic.

Tudi vsakovrstnih tujedeželskih in domačih
zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlače-
nim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ce-
niki brezplačno in franko. 3-20

Železnato vino

izdelano od **G. Piccoli,**
lekarka v Ljubljani.

To vino ima v sebi železnat preparat, ki ga tudi najslabeji želodec lahko prebavlja, zato izvrstno upljiva na osebe, katerim manjka krvi in katere so oslabiljene po boleznih.

Zato se posebno mate-
ram priporoča, katerim
je mar zdravje svojih
otrok. Bolezni, katerim
je mladež podvržena, na
blede, suhe in boleaste
otroke vsled pomanjkanja
krvi močnejše upljivajo
ter jih hitreje in lažje
premagajo, kakor zdrave
in močne.

To vino krepča želodec, slast do jedi
povekša, pospešuje prebavljanje, pomnoži kri,
katera nam je toliko potrebna in da zdravo
lepo barvo, kakor jo imajo zdravi ljudje.

Cena za eno steklenico 1 gld. Veče ste-
klenice 1 gld. 50 kr.

Vunanja naročila izvršujejo se takoj po
povzetju. 2-12

5-6 **Štajerska deželna**

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrja“.

**Nova napolnitev v novi zgra-
jeni natakalnici,** kamor se slatina
naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni
samo izborna sredstvo proti boleznim
prebavnih organov, ampak tudi jako
prijetna hladilna pijača, **ni za-
menjati** z drugimi kislinami,
katere se prodajajo pod imenom:

„Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbništvu
na Slatini pri Rogateci, kakor tudi v
vseh prodajalnicah mineralnih vod, v
špecerijskih prodajalnicah in drogueri-
jah, ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kose, kose, kose!

Uljudno se naznanja, da je dobil **Josip Širca**, trgovec v **Žalcu**, novo zalogo najbolj-
ših kos. Le-te so iz najvlačnejšega in iz
najtrdejšega srebrnega jekla izdelane, dva-
krat kaljene, prav lahke in posebno lepo
speljane.

Taka kosa zdrži ojstrino tako dobro, da
jo je treba le malokrat zopet sklepati in da
lahko ž njo najtrdejšo travo po 100 stopinj
neprenehoma kosiš, da si jo s kamenom en-
krat nabrusil.

Vsaka popisanih kos ima vsekano znamko
poljedelskega orodja in besedo „Garantie“.

Slednjo tako koso, če ni dobra, zamenja
Josip Širca z drugo novo koso. 2-3

Javna zahvala.

O priliki požara, kateri je uničil gospodarsko poslopje župnije Vnebovzetja D. M. v Pulstu je glavno zastopništvo v Gradcu c. kr. priv. Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu škodo takoj cenilo in ne ravno malo svoto točno izplačalo. Za to mu izreka srčno zahvalo

Cerkveno predstojništvo M. Vnebovzetja v Pulstu.

W. Strnad, m. p.,
župnik maltezerskega viteškega reda.

Prostovoljna dražba.

C. kr. okrajno sodišče v Ljutomeru daje na znanje: Na prošnjo krajnega šolskega sveta v Ljutomeru se dovoljuje prostovoljna dražba šolskih poslopij cenjenih na 1800 gld. in 4000 gld. kat. štev. 100 in 110 v trgu Ljutomerskem in posestva štev. 10 kat. občine Ljutomerske (lastnina šolske občine Ljutomerske) ter se določuje rok na

dne 5. avgusta

predpoldne od 11.—12. ure v uradni pisarni.

Dražbeni pogoji, po katerih mora vsak dražbenik 10% varščine v roke dražbene komisije položiti, kakor tudi cenilni zapisnik in izpisek iz zemljišnih knjig se lahko tudi drugje uvidijo.

Ljutomer, dne 18. julija 1893.

C. kr. okr. sodnik.

Ščavniško sadjarsko društvo

bode imelo v nedeljo dne 30. julija 1893 v mojej hiši popoldne ob treh zborovanje, pri katerem bode gospod J. Bele, potovalni učitelj, poučeval o cepljenju trt. Udi in tudi drugi se prijazno vabijo.

Očeslavci, dne 25. julija 1893.

Alojzlj Kreft.

OZNANILO.

S šolskim letom 1893/4 se oddajo tri štipendije po 300 gld. to je tri sto forintov a. v. za medicince, kateri imajo na Štajarskem domovinsko pravico. — Prošnjiki za take štipendije se morajo v reverzu zavezati, da bodo po doseženi spreobrnosti, osem let na jim od deželnega odbora od kazanem mestu na deželi, a plače najmanj 400 gld., zdravniško službo opravljali. Reverz maloletnih prošnjikov obseči mora tudi dovoljenje očeta, oziroma jeroba in dotične oblasti. — Prošnje s krstnim in domovinskim listom, z dokazom o dovršenih študijah in z reverzom, naj se pošiljajo do 1. septembra deželnemu odboru.

Gradec, dne 15. julija 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

OZNANILO.

Zavarovanje poljskih in travniških prideljkov proti škodi po ognju prevzame ceno

„Unio catholica“

društvo za vzajemno zavarovanje na Dunaji.

Glavno zastopništvo v Gradcu Radetzkystrasse 1.

Škode se takoj cenijo in pravično izplačujejo.

Katoličani, kateri se hočejo tem društvu pridružiti naj se oglasijo pri zastopništvu v Gradcu. Zastopniki za dežele in na kmetih se iščejo. 2—6

OZNANILO.

2—2

V Gizela-bolenišnici v Celji izpraznjeno je mesto zdravnika ordinirajočega. Letna remuneracija za to službo znaša 800 gold., to je osem sto goldinarjev brez drugih dohodkov.

Prošnjiki za to službo naj svoje prošnje, vsaj do 15. avgusta t. l. štaj. deželnemu odboru dološiljajo. Vse drugo glej v št. 28. tega lista.

Gradec, dne 1. julija 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

Lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15, Wien.

Kričistilne kroglice, nekaj imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. kate-rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodeca, slabo prebavljanje itd. Stekleničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevitične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, n ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dološiljati denarja (po poštnej nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za rane, otekline itd. posodeca 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.